

Царь Петэрб.

Не, искамъ да ми бѫдишь съвѣтникъ: ти си
опытенъ.

Владъ.

Ако ми е дозволено, да попыtamъ какъ ся
откры истина-та.

Царь Петэрб.

Самъ той ся обличи, като ми ся прѣстави,
спорядъ както ты ми каза, да иска Райнъ за сына
си. Азъ го сиѣхъ отъ достойнство, като му за-
повѣдахъ да ся тегли отъ съвѣта ми.

Владъ.

Това тѣй не станжало добрѣ. Не трѣбаше да
му ся казва противно-то нему, прѣди да ся зе-
мѣтъ смѣткы-тѣ му. Послѣ трѣбаше съ прили-
ченъ начинъ да му ся иска оставкѣ-тѣ и въ исто-
то времѧ да ся испрати задъ границѧ. — Лукавый
человѣкъ изнамѣрва всякогы срѣдства за да стори
зло въ противенъ нему случаѣ!

Царь Петэрб.

Нищо зло не може стори той. По-скоро да
си дава смѣткѣ-тѣ и да ся махва.

Владъ.

Не знай пакъ, але мене ми иди като да ся
прѣсказва иѣщо зло отъ странж на явныя вече
непріятель.

Царь Петэрб.

Иѣма нищо. Само съвѣтъ-тѣ да прибърза,